

Secūda ratio est q̄ libenter aliq̄s acciperet lace ratio nem grossi sac ci vt haberet indumentū bissi s̄b tilissimi. Saccus noster ē corpus nost̄r post cui⁹ lace ratio nez indu emur bisso ⁊ corpore gloriato quātū ad dotē subtilitatis. Apoc̄. rix. Datū est ei vt coo piat se bissi no splendēte ⁊ candido. Tertia ra tio est q̄ libenter p̄mittit homo frā gi carcerē tenebrosū q̄ sperat ve nire ad palatiū lucidum hoc est corp⁹ gloriatū quantū ad dotē claritatis. Mat. iij. Tūc fulgebūt iusti sicut sol in regno p̄is eorum. Quarta ratio q̄ libenter p̄mittit hō d̄strui domum luteā casurā vt pos sit recipere domū aureā ⁊ eternā. Dom⁹ lutea ⁊ casura est corp⁹ no str̄ de luto factū ⁊ mortū addidū. Post cuius destructionem recipi em⁹ domū eternā ⁊ corp⁹ gloifica tū quātū ad dotē immortalitatis. p̄. Corinē. vi. Scimus em̄ q̄ si ter restris dom⁹ nr̄a huius habitati onis dissoluat̄ q̄ edificatione ⁊ a deo habem⁹ domū nō manufactā eternā in celis.

Dom̄nica penthecostes.

Sermo primus

Iq̄s diligit me: p̄mo nez meū suabit. Job. riiij. Serui dei in hac vi ta tria desiderant quib⁹ amorem dei possint habere. Ista tria a d̄no

tanguntur. Spiritus enim s̄c̄d⁹ vt dicit Grego. a mor est. Primo igitur ponit̄ spiritus s̄c̄d⁹ missio in corda s̄c̄d⁹. cum dicitur. Ad eum veniemus. Secundo ipsi⁹ mis si conseruatio. cū subditur. Et mā sionem apud eum fatiemus. Ter tio ipsi⁹ missi ⁊ conseruati manife statio. cum premitit̄. Si quis di ligit me ⁊ cetera. Circa primū no tandū est q̄ sicut dicit Augusti nus pater ⁊ fili⁹ ⁊ spiritus s̄c̄d⁹ dum venimus ad eos. veniūt s̄b ueniendo: veniem⁹ obediendo. ve niunt illuminādo. veniem⁹ intue do: veniunt amādo: veniem⁹ imi tando. Ad hoc autē q̄ sp̄m̄ s̄c̄d⁹ ad nos venientē possum⁹ recipere debem⁹ nos disponē ⁊ p̄pare. Sūt aut̄ tria necessaria q̄ nos ad hoc p̄parata disponūt. Primo igitur necessaria est cordis purificatio. Null⁹ em̄ sapiens balsamū pone ret in vase ipuro: sic nec deus bal samū sp̄m̄ s̄c̄d⁹ mittit in corde i mundo. Vñ p̄pheta p̄mo petit va sis mūdādo nez. cū dicit Cor mun dū crea in me deus. Deinde balsa mi missione. cū subdit. Et sp̄m̄ re ctū ac. Libenter em̄ hōmo nobil ho spitat̄ in domo mūda: sic sp̄m̄ s̄c̄d⁹ ac ⁊ i os̄c̄a mūda. Greg. i. o. Certe si domū nostrā quisq̄ potēs ⁊ di ues amice intraret: oī festinātia do mus mūdaret̄ ne quid forte eēt quod oculos amici intratis offen deret. Tergat igitur sordes prauī operis qui deo preparat domum

mentis. A tribus peccatis maxime
 oportet cor purgari: quia spiritus sanctus
 cum illis stare non potest Sap.
 v. Spiritus sanctus discipline effu-
 giet fidem: et auferet se a cogitationibus
 que sunt sine intellectu: et cor-
 ripietur a superuemente iniquitate.
 Primum igitur peccatum est dupli-
 citatis: id dicit quod spiritus sanctus
 effugiet discipline fidem. scilicet illum
 qui fingit se habere meram corre-
 ctionem et non habet. Ipse enim est
 spiritus veritatis. Job. xvi. Cum
 autem venerit spiritus veritatis et
 cetera. Veritas cum duplicitate vel
 fictione stare non potest. Secundum
 est peccatum carnalitatis. Ideo sub-
 dit. Auferet se a cogitationibus que
 sunt sine intellectu. Carnalis enim
 immunditia facit hominem bestia-
 lem et sine intellectu. Ps. Nolite fi-
 eri sicut equus et mulus quibus non
 est intellectus. Spiritus autem sanctus
 est sanctitas. Job. xxxij. Paraclitus
 autem spiritus sanctus. Sanctitas
 autem cum immunditia stare non po-
 test. Tertium est peccatum elationis.
 Et ideo subditur. Ecce corripietur
 id est expelletur a superuemente in-
 iquitate. Iniquitas dicitur inequalitas
 Nullus autem magis inequalis
 est quam superbus: quia nullus vult ha-
 bere equalem. primo sicut dicit plau-
 tus poeta Superbia est minorum despi-
 cere maioribus invidere et ab equa-
 libus dissentire. Cum tali autem super-
 bo spiritus sanctus habitare non po-
 test cum sit caritas Job. x. De cari-

20

tas est. Spiritus autem caritatis
 non potest stare cum spiritu diuisi-
 omis. Secundo necessaria est profunda
 humiliatio. Libenter enim homine
 mit ad illud hospitium ubi honorari
 se credit. Humilitas autem spiritui
 sancto honorem facit Ecclesia. iij.
 Magna potentia dei solius et de hu-
 milibus honoratur. Et quantum ad
 hoc spiritus sanctus aqua dicitur. Et
 id non fluit in montibus super torrentes
 sed in vallibus humilium. Ps. Qui
 emittis fontes in conuallibus: inter
 medium montium pertransibunt aquae
 duo montes sunt et funt due spes
 superbie Vna que nascitur ex re-
 spirituali. Alia que nascitur ex ter-
 porali. In medio istorum duorum
 tum transibit humilitas que semper
 medium desiderat nec ab aliquam
 illarum declinat. Id in tali medio aquae
 gratiarum declinat. Quia enim spiritus
 sanctus non habitat nisi cum humili-
 bus et mansuetis signatum est Gen. ij.
 ubi dicitur quod spiritus domini fere-
 batur super aquas. Non enim fere-
 batur super terram: quia non requie-
 scit in corde auaro. Non super aere
 quia non requiescit in corde elato.
 Non super ignem quia non requie-
 scit in corde igne concupiscentie
 inflammato. Sed super aquas quia
 in corde ductili et mansucto requie-
 scit. Contra vero spiritus mali-
 gnus requiescit super terram: quia
 data est sibi potestas ad mandu-
 candum: quia dyabolus terrenos
 homines sibi incorporat. Unde

Genes. iij. Terrā comedes cū die
dieb⁹ vite tue. Super aerem quia
datus est sibi ad inhabitandu:
qz dyabol⁹ inhabitat sup los. Ep⁹.
v. Solum p̄ncipez potestatis ae
ris huius. Super ignem iereme
qz datus est sibi ad oburendum
Math. xv. Discedite a me maledi
cti in ignem eternū: qui paratus
est dyabolo ⁊ angelis ei⁹. Et sup
ignem occupisētie: qui datus est
sibi ad succendendum. Osee. viij.
Omnes adulterātes quasi chib a
n⁹ succensus a coquente ⁊ cetera.
Super aquā autem nō fertur: q̄a
in ductili corde ⁊ māfuetō nō mo
ratur p̄mo ibi ⁊ tribulat. Ps. Cō
tribulasti capita draconū in aq̄s
ubi submergit. Exo. xx. Submer
si sunt quasi plumbū in aquis ve
hementib⁹. **Terco** necessaria est
mentis trāquillitas. Libenter enī
hō ad illud hospitū diuertit ubi
quietem se habere credit. Vñ dici
tue. Ps. xli. scdm aliā translatio
nem. Sup quē requiescit spiritus
me⁹ nisi super humilez ⁊ quietū.
In hui⁹ significationem filij isra
hel nō potuerūt recipere māna q̄
diu fuerūt in egipto. nec q̄ diu ha
buerūt secum farinam egiptia q̄
diu non tranfierūt mare rubrum.
Nam in egipto non est quies. Il
li sunt in egipto qui adhuc sunt
in peccato. In istis vero non est re
quies. Ps. xlvim. Nō est pax im
p̄ijs dic dominus. Illi retinent fa
rinam egipti qui adhuc retinent

cogitationes ⁊ delectationes pecca
ti. In istis non est quies. Job xij.
Cogitationes mee dissipate sunt:
torquentes cor meum. Illi nō dū
tranfierūt maē egipti qui adhuc
premuntur varijs pressuris ⁊ sol
licitudinib⁹ seculi: nec in istis est
quies. Job. decimo sexto. In mun
do pressuraz habebitis: in me au
tem pacem. Secundo autem poni
tur spiritus sancti cōseruatio. cū di
citur. Et mansionem apud eum
faciem⁹. Spiritus sanctus ignis ē
quia per tria cōseruatur: sic ignis
materialis. Primo per cinerū sup
positionem ⁊ mortis meditacionē
Eccl. x. Quid sup bis fra ⁊ cinis.
Isto modo cōseruabat euz apo
stol⁹ qui dicebat. Corin. quarto.
Habem⁹ thesaurum istū. s. spiritū
sanctum in vasis fictilib⁹. Vas fi
ctile est corp⁹ mortale. Non enim
est vas ferreum sed tanq̄ fragile
fenum quod cito siccat. Naie
xl. Omnis caro fenum. Tanq̄ ter
reum quod cito frangitur. Psal.
Tanq̄ vas figuli cōfringes eos.
Tanq̄ vitrum qd cito cōminuit.
Augustin⁹. Fragiliores sum⁹ q̄ si
vitrei essemus. Vitū fragile est:
tamen seruatum durat diu ⁊ veni
unt inde tales calices ab auis ⁊ p
auis in quibus bibent nepotes ⁊
pnepotes: vita quoq̄ humana
quantumcumq̄ tene seruetur du
rare non potest. Isto modo impe
ratores istum ignem cōseruabāt.
Exemplum enim habetur sicut

legitur invita beati iohannis ele
 mosinarij q̄ quādo coronabatur
 imperator edificatores monumē
 toꝝ interrogabant eum dicentes
 de quali marmore imperator iu
 les tibi fieri sepulchru. Et sic ea
 die qua sibi imponebat corona:
 etiaꝝ fabricabatur sibi sepulchꝝ
 vt sic se mortalez cognoscerꝝ a se
 per se in humilitate teneret. Quia
 sicut dicitur Ecclē. x. Omnis poten
 tatus brevis est vita. Secundo ser
 uatur p lignozꝝ v bonorum opeꝝ
 appositionez. Si enim ipsa ligna
 bonorum opeꝝ multiplicantur ig
 nis spiritus sancti augetur Ecclēst.
 xxxiij. Scdm ligna siliuarum sic ig
 nis exardescet. Si ligna cōtinuan
 tur semper ignis cōseruatur. Leui
 tica. vii. Ignis in altari meo sem
 per ardebit quē nutriet sacerdos
 per singulos dies. Si ligna dimi
 nuuntur: tunc ipsa caritas quan
 tum ad feruorem diminuit Vnd
 quidam de hoc reprehendit Apo
 ca. ij. Habeo aduersum te pauca
 quia caritatem tuam primam dere
 liquisti Si autē penitus dereliquit
 tur: tūc ignis iste extinguit. Pro
 uerbi. xvi. Cum defecerint ligna
 tunc ignis extinguetur. Tertio
 seruatur sufflacione. Sunt autem
 istius ignis tres sufflatores. Pri
 mus est ip̄e homo qui debꝝ in ip̄suz
 sufflare feruentia desideria a suspi
 ria accipiendo. Ecclē. ix. Si sufflatis
 quasi ignis exardescit. Secundo
 est christꝝ qui istum ignez suffla

uit ipsum ampliꝝ inflammando.
 Johā. ij. Insufflauit a dixit. Acci
 pite spiritum sanctū aē. Tertio est
 dyabolus qui istum ignez sufflat
 extinguendo a in cor peccatorum
 malam accipiscentiam inflaman
 do. Psal. xliij. Ecce ego creauit fabꝝ
 sufflantem prunas. Tertio ponit
 spiritus sancti manifestatio. cū di
 cit Si quis diligit me. sermonem
 meū seruabit. Manifestuz est sig
 num spiritus sancti. obseruatio di
 uini mādati. Preter illud signuz
 alia tria sunt signa p que spiritū
 sanctum se habere potest q̄s cog
 noscere. Nam spūs sanctꝝ triplici sig
 no apparuit. In specie nubis sup
 christū trāfiguratū. In specie co
 lumbe sup xpm baptisatum Et in
 spē ignis sup apostoloꝝ collegiū
 congregatū. Primū igit signū ē abū
 dantia lacrimaz. Et iō appuit in
 spē ignis sup apostoloꝝ collegiū
 congregatū. Primū igit signū ē abū
 dantia lacrimaz. Et iō appuit in
 spē nubis. Sic em̄ a duemente au
 stro nubes resoluit i pluuias: sic
 aduēte spūs sancto mētes r̄sol
 uuntur in lacrimas Vñ spōsa pe
 tit Cāti. x. Surge aquilo a veni au
 ster. Ps. Inflauit spiritus eiꝝ a flu
 ent aque. Roma. vii. Ipse spiritꝝ
 postulat p nobis a postulare nos
 facit gemitibꝝ inenarrabilibus.
 2. Secundū signum ē dimissio inu
 riaz: iō appuit in spē colūbe q̄ fel
 le caret. Odiū quidē amas inflam
 mat idurata amaricat Sed spūs
 sc̄atꝝ describitur nomine rois vn
 ctionis a mellis. Nam in quātum
 cor odio inflamatū spiritus sanctꝝ

3m

math xviij
luc viij

actus 7

refrigeat. dicitur ros. Ecclē. xvij. Nōne ardore refrigerat ros. Ora-
tio. vt sui rois intima aspersione fe-
cundet Inquantū cor odio indua-
tū mollificat. dicitur vndio. Job.
ij. Vndionē habetis a spūsācto
et nostis omnia Inquantū amaica-
tū odio dulcorat. dicitur mel. Ec-
clesia. xiiij. Spiritus me⁹ sup mel
dulcis. Tertiu signū est desiderū
sup noz: iō apparuit in spē ignis.
sicut em ignis semp sursum tendit:
sic spiritus sanct⁹ corda eleuari fa-
cit. Ezech. viij. Eleuauit me spūs i-
ter celū et terrā et adduxit me i ihe-
rusalem in visione dei Nō dixit. po-
suit me in terrā: qz ibi sunt avari.
Nec dixit. posuit me in celo: qz ibi
tantū sunt beati. Sed dixit. eleua-
uit me inter celū et terrā: qz ibi de-
bent eē fideles xpiani qui aliqua-
do debent ascendere in celū. celestia
contēplando. aliquñ descendere in
terrā. primo et vtilitatib⁹ puidēdo

Sermo secundus eiusdem

Ad eū veniemus et mansio-
nem apud eum faciem⁹
et. vbi. Sedm beatū Gre-
goriū spiritus sanct⁹ ad quosdam
venit sed mansionē non facit: qz
p opūtionē; respectū dei capiūt
s temptacōnis tēpe hoc ipsum qz
opūcti fuerāt obliuiscuntur Ad
alios autē venit et mansionē facit
quoz cor amor dimitatis sic pene-
trat vt ab hoc amore temptacōnis

tempore nō recedant. Sunt tamē
quidā sic indurati ad quos nō ve-
nit nec mansionem facit: qui nec
aliquādo habēt opūctōnem ali-
quā et vincuntur a temptacōne qz
libet. De bonis autem et deuotis di-
cit domin⁹. Ad cum veniemus: et
mansionem apud eos faciem⁹.
Videamus autem ad quos venit
spiritus sanctus. Deinde ad quos
venit spiritus malign⁹. Spiritus
autem sanctus non ad omnes ve-
nit: nec mansionem facit. Sicut
tantū ad bonos et continentēs: bonos
et iungatos et viros et contemplacōnis.
Istud signatū est Gen. viij. vbi
dicitur qz noe trib⁹ vicib⁹ emisit
columbā. Primo nāqz eaz emisit
et cū inuenisset terrā paludosa
et nondū arida: ibi nō mansit.
Si em aridā inuenisset: ibi mānsi-
set Secūdo eam emisit et tūc super
aridē oliue virentem mānsit. Ter-
tio emisit et tūc super arbores vire-
tes et flores redolentes discurrētes
spatiata fuit. Ex hijs igitur habe-
tur qz spiritus sanctus p columbā
designatus venit ad illos qui ha-
bēt corda et corpora arida id est ab
omni humore concupiscentie de-
siccata sicut sunt boni continentēs
Et hoc signatur per primam emis-
sionem. De quibus dicitur Pla-
tertio. Non dicat eunuchus ecce
ego lignum aridum. quia dabo
eis in domo mea locum et nomen
melius a filijs et filiabus. Ista ve-
ro corda sic arida spiritus sanctus

vivificat. Ezech. xvij. Ossa arida
 audite verbū dōmini. Ecce ego in
 tro mittam in vobis spiritū et vine
 tis. De talibus dicitur Gene. pri.
 Cōgregentur aque que sub celo
 sunt in locū vnum et appareat ari
 da. Aque iste sūt fluxus carnales
 qui sūt tantū sub celo. quia sicut
 dicitur Mat. xi. In resurrectione
 nec nubent nec nulentur. Iste aq̄
 congregatē sunt in locū vnum id
 est in matrimoniū. Si enim extē
 locū istum fluxerint: aque iste
 putride sunt De quib⁹ dicitur Ge
 ne. xlij. Effusus es sicut aqua nō
 cresecas quia ascendisti cubile pa
 tris tui. Nihilomin⁹ et iste aq̄ mēi
 moniales possunt eē clare vel pu
 tride. Possunt eē nec ex toto clare
 nec ex toto putride Trib⁹ enim de
 causis potest quis vti cōiugio vel
 propter prolis propagationem.
 ad dei scilicet cultum nutriende.
 Et tunc sunt ille clare aque. De q̄
 bus dicitur Proverb. quinto. Bi
 le aquam de cisterna. Habeo eaz
 sol⁹ nec sint alieni participes tui.
 Loquitur ibi salomon ad litterā
 de istis aquis in quib⁹ alieni id est
 demones participes non sunt qm̄
 ipsi coniuges honorem dei inten
 dunt. Secundo ppter solam volup
 tatis explecōnem. et tūc ille aque
 putride sunt Thob. vi. In eos qui
 coniugiū ita suscipiunt vt deuz a
 se a sua mēte excludant a sue li
 bidini itavacent. vt equus et mu
 lus quib⁹ non est intellectus ha

bet super eos potestate; demoniū
 Ideo dixit sextus in suis sententijs
 Adulter est in sua vxore amator
 ardentior. Tertio modo ppter infir
 mitatis sue casus preseruatōnem
 et tunc ille aque nec ex toto sunt
 clare nec ex toto putride de quib⁹
 dicitur pri. Corint. septimo Prop
 ter fornicationē vitandam vnus
 quisq̄ suam vxorē possideat et vna
 queq̄ virum suum et cetera Et sub
 dit. Hoc autem dico scdm̄ indul
 gentiam: non s̄m imperium. Glo
 sa. Peritus est enim in edicis ce
 lestis Apostolus enim non tantū
 sanos instruxit sed etiā infirmis
 medicamēta mōstrauit. Istis igi
 tur aquis sic in vnum cōgregatis
 apparet arida id est castitas pura
 que in tribus locis appaēt scilicet
 virginitibus. viduis et continenti
 b⁹ alijs. Secundo spiritus sanct⁹
 venit et mansionem facit apud il
 los qui habēt corda pia et viridia
 sicut sunt boni coniugati et miseri
 cordie opeā exercentes. Quod no
 tatur per secundam emissionē co
 lumbe quādo scilicet super oliuaz
 sedit. Oliua quidem in folijs hēt
 virorem: in liquore hēt dulcedi
 nem. Quantum ad primum nota
 tur qd boni cōiugati et actiui debēt
 habere virore in bone vite. De quo
 virore dicitur Gen. p. Germinet
 terra herbam virentem. id est vitā
 gratam et deo placentem. Tunc
 autem vita eorum deo est placita
 quādo ipsi coniuges habent timorē

quantū ad deum carnis mortifica-
tionem. quantū ad seipſos a cal-
tatem quātum ad proximos. De
hīs trib⁹ dicitur Matb. iij. Ter-
ra fructificat primo herbam. De-
inde spicam. deinde fructū plenum.
Gloſa. timorem. penitentia a ca-
ritatem. Per herbam intelligitur
timor. qz sicut herba est pncipiu⁹
spice: sic timor domini est pnci-
piū noue vite. Prouerb. i. Timor
domini pncipiū sapientie. Per
spicam que est aspera intelligitur
penitentia dura. Job. xli. Ipse me
reprehendo a ago penitentia in fa-
uilla a cinere. Per plenū fructum
significatur caritas vt dicitur Ro-
ma. xij. Plenitudo legis ē dilectō
Qui em̄ habet caritatē habet ope-
rum plenitudinē. Vñ Greg. Nun-
q̄ amor dei est otioſus. Operatur
em̄ magna si est. si autē opari rē-
nuit: amor nō est. Secundo oliua
in liquore habet dulcedinē a quā-
tū ad hoc signat opera pietatis q̄
boni actiui a uingati habere debēt
Oleū em̄ habet virtutē penetra-
tuam. P̄. Intrauit sicut oleū in
ossib⁹ eius. Impinguatiua. P̄.
Impinguasti in oleo caput meū.
Letificatiuam. P̄. Ut exilaret
fatigē in oleo. Et eleuatiua quia su-
p ceteros liquores eleuatur. Per
que datur intelligi qz ipsa elemo-
ſina dyabolū penetrando vulne-
rat cum sit lancea dei. Vñ dicitur
de elemoſina Ecclē. xvij. Sup ſci-
tum potentis ac sup lanceā adū

ſus inimicum tuū pugnat. De-
inde impinguato delectat cum sit
adeps. P̄. Ex adipe frumētū ſa-
tiat te. Vñ dicit oliua. Iudic. ix.
Nunq̄d poſſum deſerere. pinguedi-
nem meā qz dñi vtunt a homines
a vt inter ſigna ſaltus p̄ moueat
Conſcientiā letificat cū ſit vinum
dei. P̄. Vinum letificat cor homi-
nis. Vñ dicit vitis. Iudic. ix. Nū-
quid poſſum deſerere vinū meum
quod letificat deū a homines. a ce-
tera. Animā ad celeſtia ſubleuat
cum ſit virtus dei. Hinc est q̄ p̄hi-
ſt⁹ de mote oliue ti aſcendit in ce-
lū ad inuendū qz ipſa opa miſe-
ricordie amāz in celū deducūt. Pri-
me Thim. o. iij. Pietas ad omnia
vtilis est. p̄miſſionem habēs vite
que nunc est a future. Tercō ſpiri-
tuſ anā? venit a manſionez facit
apud illos qui habent corda flo-
rida a diuerſis virtutib⁹ a dorna-
tate ſunt viti contemplatiui. Qd
notatur per tertiam emiſſionem
columbe. De hīs diuerſis florib⁹
dicit Ecclēſtaſtici triceſimonono.
Quaſi platane ſuper riuos aqua-
rum fructificat quaſi liban⁹ odorē
in ſuauitatis habere. floret flo-
res quaſi liliū. date odorem a frō-
dete in gratia. Scdm Vidorum ro-
ſa dicitur eo quia rutilante colore
rubeat. libanus vñomodo p̄thu-
re accipitur a cādidatio interpre-
tatur. Flores habēt gratum colo-
rem a odorem. Lilia ſcdm Vidorū
dicuntur quaſi lactea. In corib⁹

129

igitur sanctorum crescit rosa eube
tis caritatis. Liliū lactee puritatis
Liban⁹ ⁊ suaves odores ⁊ candi
de affectōes. Flores idest odifere
voluntates ⁊ frondes idest sermo
nes viventes. Viso in quib⁹ spiri
tussandus mansionē facit videa
m⁹ in quib⁹ spiritus malign⁹ eti
am mansionē facit. Circa quod i
tendendum est q̄ dyabolus voca
tur serpens coru⁹ ⁊ porcus Inquā
tum est serpens habitat in homi
nib⁹ spinos ⁊ auaris. Diuitie enī
spine vocantur. Luce octavo. Ali
ud cecidit inter spinas ⁊ spine si
mul exorta ⁊ cetera. Inter tales spi
nas habitat serpens infernal⁹ Thi
vi. Qui volūt diuites fieri incidūt
in temptationes ⁊ laqueū dyabo
li ⁊ desideria multa inutilia ⁊ noci
ua. Inquātum est coru⁹ habitat
in cadauerib⁹ ⁊ mundi honorib⁹
Cadauer enī dicitur esse homo
sed non est: si anima ei⁹ coniūge
retur. tūc homo diceretur Sica ho
nores mundi nō sunt rei honores
licet videantur. Anima vero hono
ris est ipsa caritas q̄ ipsos viuifi
cat. Tūc igitur sunt veri honores
quādo ad ipsos suscipiendos idu
cit fraterna caritas nō aliqua am
bitio vel amitas Inquantū ē por
cus habitat i luto ⁊ in hominib⁹
luxuriosis ⁊ immūdis. ij. Pet. ij.
Sus lota in volutabro luti. Et tale
lutum nō solū inhabitat sed con
culeat. Naum. iij. Intra in lutum
⁊ calca. Tales debēt clamare ⁊ di

tere cum Propbeta. Misere mei
de⁹ qm̄ calcavit me homo Et qm̄
am membra dyaboli sepe a suo ca
pite denominatur Jō ex quo dya
bol⁹ est serpens coru⁹ ⁊ porcus pos
sunt ⁊ ipsi dicit serpētini. coruini: ⁊
porcini. Et qz sūt serpētini a dō ma
ledicūtur. Gen. iij. Dixit dominus
serpēti. Maledict⁹ eris inter om̄ia
animantia ⁊ bestias terre: ⁊ tandē
maledicetur maledictōne eterna
Math. xxv. Ite maledicti in ignē
eternū Et qz coruini: iō vix aut nū
q̄ ad archā ⁊ ad sanctā ecclesiā
revertūtur Gen. viij. Aperies noe
fenestraz archē emisit coruuz qui
egrediebatur ⁊ nō reuertebatur
Tales enī suā ouersionē p̄crasti
nando differūt. Aug⁹. Remanēt
foris voce coruina qz noluerūt ha
bere gemitū columbar⁹ Sophon.
ij. Vox cantātis in fenestra ⁊ cor
u⁹ in superliminari. Quia porcini
vero sūt a dō in barat cū inferni de
mergūtur. Math. septimo. Impe
tu abiit tot⁹ grex porcoruz p̄ceps
in mari ⁊ mortui sūt in aq̄s. Ita
tria loca in quib⁹ dyabolus man
sionem facit tanguntur. Job vice
simonono. Subymbra dormit in
secreto calami in locis humētib⁹
Quiescit enim in vmbrosis. idest
auaris. Diuitie tanq̄ vmbre tran
seunt cito. Vnde dicitur Sapien
tie quinto. Transeunt omnia illa
tanq̄ vmbra. Quiescit enim in ho
minibus superbis. idest vni glo
riosis. Et ideo etiam additur in

secreto calami. Supbi em̄ exteri⁹
videntur eē virides sed interi⁹ sūt
vacui in quib⁹ dyabolus quiescit
Job. xl. Ip̄ ē rex sup omnes filios
supbie. Quiescit in hominib⁹ deli-
tiosis. Ideo additur. In locis hu-
mentib⁹. In locis enim aridis. v.
sāctis viris ab hui⁹ mūdi delicijs
exsiccatis quiescere n̄ potest. Ma-
th. xij. Ambulat p loca arida q̄
rens requiē et non inuenit

¶ Sequitur sermo tertius eiusdē.

Parachitus autē spūssanct⁹
quē mittet pater in noie
meo: ille vos docebit oīa
q̄ Magnū donū dē⁹ pater nobis
debet q̄n filii suū misit ad redēp-
tiōē nostrā. Magnū etiā sup ad-
dit q̄n hodierna die spūssanctū
nobis exhibuit ad nostrā filialē
adoptiōē. Maximū nobis reser-
uat. s. vultum suū ad nostre beati-
tudinis cōsūmācōē. Nos igitur
festū celebrāuim⁹ de nostra redēp-
tiōē: hodie festum agim⁹ de no-
stra adoptiōē. In futuro autē fa-
tiem⁹ festū d̄ beatavisiōē. s. festū
igitur q̄ hodie agit de nostra ado-
ptiōē exprimitur in verb̄ premis-
sis. Cū dicitur. Parachitus autē
spūssanctus. De isto spūssanctū
tuor tangūtur. Primo q̄ ē aduo-
cat⁹ noster. Secūdo q̄ ē consolator
n̄. Ista duo tangunt i hoc verbo
parachitus. Nā scdm̄ Greg. greca
lingua parachitus aduocatus siue

consolator dicit. Secūdo q̄ ē sāctifi-
cator noster et informator. Cū dicitur.
Ille vos docebit oīa. Circa p-
mum notan dū q̄ sicut dicit Gre-
go. Spūssanct⁹ ideo aduocat⁹
dicitur q̄ p errore delinquenti⁹
apud iustitiaz patris interuenie-
dum eos quos repleuerit exora-
tes facit. Sāct⁹ igitur spūssanctus in
eo q̄ apostolos repleuit: exoran-
tes et nostros aduocatos fecit. Il-
le autē est bon⁹ aduocatus qui
iudici scit luculenter p̄suadere: et
cliculo sapiēter cōsulere: et aduer-
sarium potenter cōfringere. Et idē
in bono aduocato tria requirunt
scilicet eloquentia. sapiētia: et cō-
stantia. Ista tria apostoli a spūssan-
cto sufficēter acceperunt. Luc.
xij. Ego enim dabo vobis os et sapiē-
tiam cui non possunt cōtridicere et cō-
tradicere omnes aduersarij vestri.
Dulchra permixtio eloquentie cū
sapiētia. Sapiētia vero sine elo-
quentia non habet vtilitatem. Ec-
clesiastici quadragesimo primo.
Sapiētia abscondita et thesaur⁹
inuisus que vtilitas in tro q̄. Elo-
quentia sine sapientia habet gar-
rulitatem. Qui enim sunt minus
sapiētes sepe sunt magis loqua-
ces. Cum quidam philosophus
alijs loquentib⁹ taceret q̄ntū ē vtrū
hoc faceret p̄p̄ inopiā verborū: vel
q̄ stult⁹ eēt. R̄spondit Null⁹ stultus
silere p̄t. Sapia sine cōstantia h̄et
timiditatē. ideo tales timidi nomi-
nant. Laie. dicitur pusillanimes

82

confortamini: confortamini et nolite timere. Dicit igitur dominus Ego dabo vobis os et sapientiam et eloquentiam: ne sitis inutiles et infructuosus. Dabo vobis sapientiam: cum eloquentiam: ne sitis timentes et verbosi: et cum hiis dabo vobis constantiam cui non poterunt resistere et contradicere omnes adversarii vestri: ne sitis timidi et formidulosi. Ideo apostoli receperunt spiritum sanctum in linguis et in igne. In linguis quod dedit eis facultas: In igne qui lucet et ardet: quod dedit eis lucidam sapientiam et ferventem constantiam. Sed multi sunt qui habent linguam inflammatam non igne spiritus sancti: sed potius igne inferni. Zacharia. r. Lingua nostra constituitur ex membris nostris: quae maculat totum corpus et inflammat rotam natiuitatis nostrae a gehena inflammatam. Et ideo in lingua potest homo cognosci si est infernalis vel celestis vel terrestris. De quibus tres proutias fecit et in quibus linguagium posuit proprium. scilicet proutiam celestem, terrestrem, et infernalem. Linguagium proutie celestis est deum laudare et benedicere. Ps. Bona qui habitant in domo tua domine: in seculo seculo laudate. Linguagium terrestris proutie est de terrenis tractare. Job. iij. Qui de terra est: de terra loquitur. Linguagium infernalis proutie est deum blasphemare et maledicere. Vnde dicitur de damnato. Isaie. viij. Cum esuri et irascetur: et maledicet regi suo et dicitur suo. Cognoscit igitur quis de qua

proutia sit per loquelam suam. Unde dictum fuit petro Mat. xx. Galileus es: nam et loquela tua haec. Qui igitur loquitur verba laudis dei: et edificacionis proxime: signum est quod spectat ad proutiam caeli. Unde dicebat saluator quod linguagium caeli habebat. Job. v. iij. Quare loquelam meam non cognoscitis. Qui loquitur verba terrena et mundana signum est quod spectat ad proutiam mundi. Job. x. Ipsi de mundo sunt et ideo de mundo loquuntur et mundus eos audit. Qui vero loquitur verba mendacium et maledicionis: signum est quod spectat ad inferni proutiam. quod istud est proprium infernale linguagium. quo utitur dyabolus et eius sequaces. Job. viij. Cum loquitur mendacium ex propriis loquitur. quod mendax est et pater eius. **S**ecundo spiritus sanctus est consolator nostrus. Ad. ix. Ecce habebat pacem et edificabatur ambulans in timore domini: et consolacione spiritus sancti implebatur. **V**eram consolacionem non est nisi in deo et de deo: et illa consolacione divina non potest recipere illi qui habent consolacionem mundanam. Job. xiiij. Spiritus veritatis quem mundus et amatores mundi non potest recipere quod non videt eum nec scit eum. In mundo est tria sunt. Iuxta illud Job. ij. Omne quod in mundo est aut est concupiscentia carnis: aut concupiscentia oculorum aut superbia vite. Istae tria peccata. scilicet auaritia luxuria et superbia consolacionem spiritus sancti impediunt. Sicut ostendit beatus

Cris. sup Mat. p. tria exempla.
Primum est si ostēdis leoni pratu;
virens non excitat appetit⁹ eius
qz nō est in natura sua comedere
herbas vitētes: s; carnes. Secūdu
q; si pluuia sup lapide; cadat. La
pis a foris balneat. int⁹ at ficus
existit. Tertiū ē si vasi pleno ace
to gutta mellis infūdīt: mel p dīf
a acetū nō dulcorat. Primo igit
consolationē a visitationē; spiri
tussandi nō pnt recipe qui habēt
cor animale p carnis lasciuā. Ta
les em̄ instar leonis nō appetunt
herbas virentes v; spūales a cele
stes amenitates: sed carnales vo
luptates. Pri. Corint. ij. Amialis
hō n̄ pcepit ea q; sūt spūs dei. Isti
circa cor suū fatiūt fossatū plenū
aq; turbida a fetida v; carnali cō
cupiscentia. a iō in cor suū nō pōt
inspiratio dīna intrare. Iher. iij.
Quid tibi vis in terra egipti vt bi
bas aquā turbidā. Secūdo solā
tionē a visitationē spūssa nati nō
pnt recipe illi qui hnt cor durum
p supbiam. Cor em̄ sup bi est du
rū quasi lapis. Et iō si pluuia diu
ne inspiracōnis cor ei⁹ aspserit: a
foris quidē tangere potēt: intus
aut cor ei⁹ intactū p manebit. ps.
Aīa mea sicut terra siue aqua tū
bi. Isti fatiūt circa se murr lapide
um v; animū obstinatū. vt dīna i
spiracō intrare nō possit. Job. xli.
Cor eius indurabit quasi lapis.
Tertio solationē a visitacōnem
spūssandi recipe non pnt illi qui

hnt cor acerbū p auaritia;. Aua
rus em̄ hab; cor suum plenū ace
to. qz mltas hēt acerbitates siue
in o gregando siue in custodiēdo:
siue in pcedo. Isti tales nō pnt su
stinere melleā dulcedinē spiritus
sancti p nimia acerbitate amoris
mundi. Aug⁹. sup illud ps. Dili
gite dñm omēs sacti ei⁹. Disce nō
diligere mundū vt discas dilige
re dñm. Auerte vt ouertais. funde vt
iplearis. Isti fatiunt circa cor suū
aceruū luteū a iō nō pōt in eis in
trare aliq; bonū ppositū. Abacuc
ij. Ve q; multiplicat nō sua vsq;
quo aggrauāt circa se dñm luti.
Tertio spiritussand⁹ est sacti
ficator: nō ster. Est autē sanctū idē
q; mundum. Tūc at nos sactifi
cat: qñdo p aquā gratie sue nos
mundat. Ezech. xxxviii. Effundā
sup vos aquā mundā: a munda
bimim ab oib; inq;namētis vūs.
Ista ē illa aq; de qua dicit Ezech.
xlviii. Mensus est mille cubitos
a transduxit me p aquā vsq; ad
talos. Rursus autē mensus ē mille
a traduxit me p aquā vsq; ad
renes. Et mensus est mille p cor
rentē; que non potuit ptransire
quomiam inundaerūt aq; p hite
torrentis que non potuit transu
dari. Causa autem quare non po
tuit transire forte est illa: que po
nitur. R. laie tertio. Spiritus eius
velut torrens mundans. vsq; ab
mediam colli. In talis autem est
tō suppositatio corporis. In gemib;

supportatio corporis. In genibus de
 ambulatio. In renibus est fomes
 a concupiscentia. A collo procedit ver
 boz eloquentia. Apostoli igitur in
 flumine spūssandi introducti sūt
 vsq; ad talos: qz facti sunt fortes
 ad sustinēdū oim passionū idē.
 Ps. Ego confirmavi colūnas eius.
 Vsq; ad genua: qz facti sunt vna
 nimes ad aggrediendū opavir
 tutū. Ps. Ibiūt de virtute i virtutē
 Vsq; ad renes: qz debilitavit a ex
 traxit in eis omnē fomitē a concupi
 scentia Ps. Inflāmatū ē cor meū
 a renes mei omutati sūt. Vsq; ad
 collū: qz dedit eis oim linguaz pe
 ritia. Sap. i. Spūs dñi replevit or
 te terraz: a hoc qd dicitur omnia v
 ipē hō qui hēt p̄ticipationē cū om
 nib; creaturis scām habet vas.
 Illi qui in aduersitatibus nō sūt
 fortes s; impatiētes: nō dū sūt trās
 ducti i flumine spūssandi vsq; ad
 talos Illi q; meli; nō p̄tūne s; a
 dēstūnt aut subsistūt. nō sūt in
 troducti vsq; ad genua. Illi q; nō
 hēt cordis mūditiā: s; carnalib;
 desiderijs agitantē nō sūt introdu
 ctiv vsq; ad renes Illi qui linguas
 nō refrenāt s; verba iordinata re
 layant: nō sūt introducti vsq; ad
 collū Quarto spūssand; est istu
 dor nē. Nisi em̄ ipē doceat interi;
 frustra om̄is ali; m̄gē laborat ex
 teri;. Greg. in omel. Nisi spiritus
 sand; afflit cordi audientis. otio
 sus ē sermo doctoris. Nō igit; attri
 buendū ē doctori s; spiritui sādō.

si aliqui q̄s doceat bñ vel fructū fa
 tiat. Quod ostēdit Bern. tali exē
 plo Quia q; aqua fluit a fonte ad
 ortos hoc est p; aqueductū. Si igi
 tur in orto v; corde auditoris fiat
 germinatio virtutū: nō est aque
 duct; sed fontis. De quo fonte di
 citur Cant. vi. Fons ortorū pute
 us aquaz viuentiū. Secundū ex
 emplum est quia mens hominis
 format verba sed per linguā a dē
 tium instrumenta p̄ferūtur Si igi
 tur in aure audientis inferūtur ver
 ba p̄cedēte: nō est laus pleatri li
 gue sed mouētis cordis Mat. p.
 Nō enim vos estis qui loquimini
 s; spūs patris vestri qui loquit in
 vobis. Tertūz ē qz man; figurat
 pulchrā scrip̄turā s; p; calamum
 p̄trahitur. Si igitur p; aliqūē do
 ctore in corde alicui; scribunt; dei
 p̄cepta vel pingunt; virtutū orna
 mēta nō est omēdatō calami scri
 bentis s; principal; opantis a hoc
 est spiritus sandus qui nos viuifi
 cet amen.

In festo sancte trinitatis.
 Sermo primus.

ERat homo ex pharise
 is nicodem; nomine p̄n
 ceptus iudeorū. Job. iij.
 Festū trinitatis olim
 ab ecclia nō fiebat. S; qz circa ip
 sā trinitatē mltę hereses succresce
 bāt. Jō karol; xp̄iamissim; impe
 rato; rogauit alyx̄inum suum
 magistrū vt historiā de trinitate